14/04/2020

“Το τροπάριο της Κασσιανής” και ο Κωστής Παλαμάς

/ Παιδεία και Πολιτισμός

Το Τροπάριο της Κασσιανής, που ψάλλεται κάθε Μεγάλη Τρίτη δεν μπορούσε να αφήσει ασυγκίνητο τον μεγάλο Έλληνα ποιητή Κωστή Παλαμά, ο οποίος συχνά εμπνεύστηκε από το Θεία Δράμα και την Ανάσταση.

Ο ποιητής ανασυνθέτει και παραφράζει το κείμενο του τροπαρίου της Κασσιανής, αποτυπώνοντας τη δική του εσωτερική κατάσταση

Κωστής Παλαμάς, “Το τροπάριο της Κασσιανής”

Κύριε, γυναίκα αμαρτωλή, πολλά
πολλά, θολά, βαριά τα κρίματά μου.
Μα Κύριε, πως η θεότης Σου μιλά,

μέσ’ στην καρδιά μου!

Κύριε, προτού σε κρύψ’ η εντάφια γη
από τη δροσαυγή λουλούδια πήρα
κι απ’ της λατρείας την τρίσβαθη πηγή
σου φέρνω μύρα.

Οίστρος με σέρνει ακολασίας … Νυχτιά
σκοτάδι, αφέγγαρο, ανάστερο με ζώνει,
το σκοτάδι της αμαρτίας, φωτιά
με καίει, με λιώνει.

Εσύ που από τα πέλαα τα νερά
τα υψώνεις νέφη, πάρε τα Έρωτά μου,
κυλάνε, είναι ποτάμια φλογερά
τα δάκρυά μου.

Γείρε σ’ εμέ. Η ψυχή μου πως πονεί!
Δέξου με Εσύ που δέχτηκες και γείραν
άφραστα ως εδώ κάτου οι ουρανοί
και σάρκα επήραν.

Στ’ άχραντά Σου πόδια, βασιλιά
μου Εσύ, θα πέσω και θα στα φιλήσω
και με της κεφαλής μου τα μαλλιά
θα στα σφουγγίσω.

Τ’ άκουσεν η Εύα μέσ’ στο αποσπερνό
της παράδεισος φως ν’ αντιχτυπάνε,
κι αλαφιασμένη κρύφτηκε … Πονώ,
σώσε, έλεος κάνε.

Ψυχοσώστ’ οι αμαρτίες μου λαός
τ’ αξεδιάλυτα ποιός θα ξεδιαλύσει;
Αμέτρητό Σου το έλεος, ο Θεός!
Άβυσσο η κρίση.